

MASTER NEGATIVE NUMBER

6001.28

திராவிட நாடு
மலர் 3, இதழ் 1
March 05, 1944

Record no. 1005

Tirāviṭa nāṭu
Malar 3, ital 1
March 05, 1944

Record no. 1005

விளம்பர விலைகள்.
இதற்கு ஒன்றுக்கு 1-0-0.
சுட்டர் கோர்ட்டு 2-0-0

திராவிடநாடு

வருடசந்தா ரூ. 5-0-0
ஆறுமாத ரூ. 2-8-0
தனிப்பிரதி ரூ. 0-1-3

பக்கம் 3

காஞ்சிபுரம் 5-3-44

திரு 1.

நலகச்சுவை மன்னர்!

என்ன செய்தார்? தானும் ஓர் பெரிய மனிதன் என்ற அளவில் வந்துவிட்டுச் சென்றார்? அல்லது அந்தக்கற்பனைச் சுவையும், இதயத்திலே குலிக்குலிடச் சதை, உள்நுணர்ச்சிகளைச் சொற்பொருட் டிலே பித்திலா? என்பது அன்று வந்த வந்தோ தெரியும். தன்மனஉலகின் நிலைகள் அன்றையதினம் தனிச்சிறப்புடன் திகழ்ந்து, மக்கள் லலத்திலே காட்டம் கொண்டு அவன்போது அரிய தன்மான்ச் செயல்களின் மூலம், தனதுகூரிய மறியைத் தமிழருக்குப் பயன்படுத்தும் முத்தியிற் துவர்வோர் கழகத்தலைவர் தோழர் P. சண்முகவேலாயுதம் அவர்களின் தக்க முயற்சியால் ஆங்காங்கு பற்பல ஊர்களில் பித்திகெட்டும் தன்மான மனதின் தூறுதல் கணக்காக, அணி அணியாக அன்று காட்சியளித்தது அம் மாசாட்டிற்கு, அணிகலன்பல செய்து போன்றிருந்தது எனில் மிகையொன்று மில்லை. காடக்கலை அபிவிருத்திமகாநாடு நாட்டுமக்களுக்குள்ளேயேயப்போகின்றது என்பதிலே நாட்டுமான் இருந்தது அங்குமுயிரிபுத்த பெருப்பான்மையோர். எங்கெங்கெல்லாம், ஒக்காசமான செய் தியைக்கேட்டு மக்களில் பலருக்கு அத்த ருத்தக்களிகளாம் தேடிப்பல வேளை யுளையத்தீவிசைக்கல் கொண்டனர். என்ன அத்தகையசெய்தி? நாடகமாசாட் டிற்குத்தலைமைவித்தகமதுதான். ஆர். கே. சண்முகம் அவர்கள் செய்தசொற்பொழி வின் ஒப்புகையே காரணமென்பதிலேயே ஐயமில்லை. ஏற்படுத்திவிட்டது. காரம் சாப்பிட்டவாய் இனிப்பானத்தை தேறாது இயல்புதானே. அதுபோல, மூலப்பித்தகளுக்குத் தி லைக்கனாது, பொல்லையாகவிலங்கும் கம்ப இராமா யனம் முதலியதல்களை, தங்கள்வெறுப் பைச் சாட்டுவதற்காக மக்களிடையே மனமுறு தலை ஏற்படுத்துவதற்காக கொளுத்தவேண்டுமெனக் கூறினது தமது என்ன மக்கள் உணர்வேண்டுமெனக் கூறித், கொளுத்தவதுகூடாது என்ப திணச்சையாகவல்லியுத்திச் சர். சண் முகவன்லல் பேசியிடேயே, மக்கள் தோழர் அண்ணாத்தனார் அவர் களின் சொற்பொழிவைக்கேட்டு இனிம உணர்ச்சிபெற ஒவ்வொரு, கிமிடமும், எதிர்சொக்கி இருந்தனர். இந்நிலையிலே தான் கைக்கலை மன்னர் தமதுபங்கு இன்னதெனத்தெற்றெனத் திராவிடஉல

கத்திற்குக்காட்டினார். மாசாட்டை, நெற் திப் பாதையிலே வெருவிரைவாகச் செலுத்திய தனிப்பெருமை, கைக்கலை மன்னனும்கே என்று அங்குக்கூறியிருந்த பலர் கூறினமொழியேயன்றி, காரம் கூறுவதல்ல. தலைவர்கள் நாட்சனி யத்திலுமும், தரித்திரர்கள், தன்பயத் தாலும் பேசத்தனிப்பாத-சொல்லத்தனி யாத குத்துகையுமே கிஷ்கிண்டியும் உணர்ச்சிகளையும் உண்டாகிய ஓர் ஒப் பற்ற சொற்பொழிவை கிஷ்கிண்டி மக்க ளிடையே ஓர் கல்கலப்பை உண்டு பண்ணி விட்டார்கள் என்பதும்மூலம் மிரித் துக்கொண்டிருந்த மக்களுக்குச் சித்தினை உணர்ச்சியையும் தந்துவிட்டார்.

காடக்கலை உண்மையிலேயே முன் னேரவேண்டுமானாலும், அபிவிருத்தி அடையவேண்டுமானாலும், கலைக்கு உயிர் எரிக்கும், கடிக்களுக்கு, கல்கலப்பைத் தரவேண்டும், ஒரு கடிக்கன் காடக்கல் மனையிலிடச்செல்லும்போது அவன் கையிலே தாறுபராவது இருக்கவேண்

D. V. காரையணசாமி.

டும். இந்நிலையே வற்புறுத்தி தாறுபராவது தந்தனுப்பவேண்டும் என்குக் கோஷம் கல்கலத் தெளிவான அச்சமற்றதரவிலே, அவர் எடுத்துக்கூறி யது சித்தினைக்குரியதாவே இருந்தது. பின்னப்பிரயாத்திலே காடக்குலையிலே சேர்க்குதின்களில், விருதானக்கலையாம் கினிமாவில், நாட்சநிரபாத்தி கழம் கிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியிருந்தது கைக்கலையின்பொருட்டுணையாராவது திணத்தால், கிச்சம் மாராற்றே. பால் யப்பருவத்திலே, காடக் கருமூலிலே சேக்தபல ஆண்டுக்கலையுத்தும் உடல் கல்கெட்டு வெளியேறும் கடிக்களின் வெறுக்கலையையப்பாராதித்தன்மையை பட்டப்பகலில் படம்பிடித்துக்காட்டி யது போன்றிலுமையா? கைக்கலை அர சினின், பொன்வாய்மொழி. அத்தோடு கின்றிலுமே, தமிழ்நாட்டில், காடகத்தால்

பயனடையும், சம்பாதிக்கும், முதலாளி களைகோக்கி மரம் முப்பது காடகம் கட்டித்தூறிக்கொள்! அநிலே ஒருகால் வலு கடிக்கன் கித்திக்குக்கொத்தா டென்ன? என்றுகேட்டார். இத்தகைய வித்தும், காடக்கலைக்கும் என்ன சம்பத் தம் என்று யாராவது கேட்கத்தனிவார் களாயின், அவர்கள் மனக்குபோனகைப் பத்தின், தூறுதலின், பித்தில்களே என்ன, தூறுதலுக்கும் தங்கமவேண் டியதில்லை. கலை உணர்வேண்டுமாயின், கலைக்கு முதுகே லும் பு போன்ற கலைகளை வாழவேண்டும்-உணர்வேண்டும் என்பதையே மேற்குறித்த, ஒருகால் வலும் என்னும் வாகை கட்டிக்காட்டுந் தது என்பதை ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள் உண்மை உணர்ந்தவர்களல்ல. பரிசுதரும் மகாஜனங்கள் காடகத்தைப்பார்த்து கண்டுகடிக்கும்-உட்குக்குப்பிடித்தகடி குக்குத், சன்மனமும் தாருக்கன், முத்தப்பாட்டு மேலும் முதல்சேர்ச் ச விருதும் முதலாளிகளுக்குக்கொடுக்கா திரைகள் என்று பச்சையாக, எளியதமி லில், நாட்சனியத்தன்மைக்குச் சாக மனையிடித்துவிட்டு, அன்று என். என். கே. கூறியதை ஆமோதிக்காத மக் களுக்கு, அங்குச்செல்லாது இல்லை. கலைக் குத்தான்களாக, கண்களாக, இருக்கும்படி, அவர்கள், உணர்வுப்பின் பயன்சேரையாக, கனகாட்டித் சேரவேண்டுமென்பதிலே இன்று குத்தபெரும், இருப்பினும் கால வேகத்தின் அச்சுக்குத்தபெரும், செத்த ஐயிராமல் இருக்கப்போவதில்லை, என்ப தனைச் சித்தரித்துக் காட்டியது, கைக் கலை மன்னரின், தெளிவான குத்து. மேலும் பகுத்திடிக்கேற்ற சிவதார ணங்கள், கிஷ்கிண்டி, கைக்கன், முதலிய வற்றையும் தமது சொற்பொழிவிலேயே திணித்து, செஞ்சிவத்திற செய்கையில் காட்டுதல் என்னும் புரட்சிக்கவி, கைக் கப்பாத்தினம் (பாதிதாசன்) அவர்க ளின் குத்துதான் கவிஞர் கைக்கலை மன்னர் இவ்விதமாக விளங்கியதனைப் புரிக்காத தமிழ்மனத்திலுமே, சிவதார னாத தன்மனவாதிபும் இல்லை. மாசாடு கட்டியவர்கள் எந்தசொகத்தின் அடிப் படைமில் கட்டியிருந்தாலும் சரி, அன்று, இருபெரும் உண்மையை விடக்கப்பட்டன. ஒன்று, கலைவாக, கலைஞன்வாக

(மீட்பு பக்கம் பக்கம்)

Roja Muthiah Research Library
3rd Cross Road, C P T Campus
Taramani, Chennai 600 113.

தமிழரின் பொருள் முன்னேற்றம்!

(அ. முத்தையா M. A.)

த லீ வ ர் மு து வ ள ம்.

மிகப் பழங்காலத்தொட்டுே எல்லாத் திப்புக்குடனும் விளங்கியது தமிழ்நாடு. கீர்வனம், கிலகனம், பொருள், வனம் முதலியவை பெற்றநாடு. பழந்தருளுகின்ற மூன்றுக்குதே பல தேசங்களுடனையும் பெருத்தவாணிபம் செய்து பொருள் பெருக்கியநாடு. சுமார் ஐய ஆண்டுகட்கு முன்னாலாய்க் கட்செல்லச் செய்துபுடன் விளங்கிய நாடு.

கோமர், யவனர் முதலியோர் வியாபாரத்திற்காகத் தென்னாபுரிக்குத்தான் வந்தனர். போர்ச்சுகீசியர், பார்த்துகீசியர், ஆங்கிலேயர் முதலியோர் இப்பகுதியில் தான் அதிக இலாபம்பெற்றனர். இந்தநாடு கடந்த சுமார் ஐய ஆண்டுகளில் தான் பொருள் சிலையில் சீர்திருவிட்ட தென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தென்னாபுரிலே விவசாயம், கைத் தொழில்கள், வானிபம் முதலியவை நெய்ப்புற்றுக் கண். ஈரநீர்ப்பூம்பட்டினம் கொற்கை முதலிய துறைமுகங்களில் செந்துவலைகட்பொருள்களும் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டன. பலபொருள்கள் இங்கு கப்பல்கள். இப்போதுள்ள சிலைமே போல், பெரும்பாலானவர்கள் உழவை யே கம்பி இருக்கும் காலையான சிலைமே சுமார் ஐய ஆண்டுகட்கு முன்பு இல்லா. விவசாயமும், தொழில் துறைகளும் மேலான சிலையில் இருந்தன. மக்கள் பல வகைகளைத் தொழில்களாகும் பொருள் சீர்பட்டினர். வானிபத்திலும் பொருள் கட்டினர். கப்பல் வியாபாரத்தால் பணம் தேடினர். தமிழ்நாட்டுத் துறைமுகங்கள் எழுந்தன. தமிழ்நாட்டுப் பாய்கட்டி மாகாணம் கள் போட்டியிடுதலால் அழிந்தன. கப்பற்செழுவிலே இருந்தவிடம் தெரியாமற் போய்விட்டது.

அதேபோல மிகச்சிறிது விளங்கிய கைத்தொழில்கள் மேல்காட்டுத்தொழிற் சாலைகளின் போட்டியால் அழிந்தன. பருத்தித்தொழில் தமிழ்நாட்டின் பல பகுதிகளிலும் நெத்துவிளங்கியது. கிழக்கிந்திய கம்பெனியார் சென்னையிலுள்ள மூத்திலிருந்து ஏராளமான பருத்தி

ஆடைகளை ஏற்றித் சென்றனர். அவைகளை ஐரோப்பிய நாடுகளில் விற்பனையும் பணம் திரட்டினர். தஞ்சை ஜில்லாவில் கும்பகோணம், கூறாளாடு, அய்யம் போட்டை முதலிய இடங்களிலும், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் புலன்கொடி, சிதம்பரம் முதலிய இடங்களிலும், கோயமுத்தூர் ஜில்லாவில் கொள்ளைகாலம் முதலிய இடங்களிலும் உயர்த்தப் பட்டாடைகள் செய்யப்பட்டன. இப்போதும் அந்த இடங்களிலும் அத்தொழில் ஓரளவிற்குப் பணம் அது செய்துபாச இல்லை. அக்காலங்களிலும் செவ்வாளியின் சிலைமிகவும் ஏழ்மையானதாக இருக்கிறது. கூட்டு நெய்முறைகளாலும், வேறு வகைகளாலும் கொடித்தொழில் புத்தியிற் பெறும்படி செய்யவேண்டும்.

மேலும் பல தொழில்களும் தமிழ்நாட்டில் நெத்துவிளங்கின. கைத்தச்சுத்தல், இரும்புலோகம், பலவகைகளிலும் பல பாண்டங்களைச் செய்தல், சமூக்காணம் செய்தல், முதலிய பலதொழில்களும் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் விளங்கின. அத்தொழில்கள் வெளிகாட்டு ஆலைத்தொழில்களின் போட்டியால் அழித்தவிட்டன, அல்லது இக்காலத்தின் செய்த தொழில் ஆங்கிலேயர் கைக்குப்போய் விட்டன, உதாணமாக புதியமுறைமையிலே பெருத்தொழிலாகச் சுருட்டுத்தொழிலை 1850 ஆண்டிலே மெசர்ஸ் குப்பசுமியா ஈயுடு கம்பெனியார் தொடங்கினர். 1890 ஆண்டில் ஸ்பென்சர் அண்டு கம்பெனியார் அத்தொழிலைப் பிடித்துக் கொண்டனர். அத்தந்த இடத்திற்கு வேண்டிய அளவு சர்க்கரை அங்கங்கே உண்டாக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்போது சர்க்கரை உற்பத்தித் தொழிலில் தென்னாட்டில் மிகச்செவ்வியமானது பேரி கம்பெனி.

கடந்த 30, 40 ஆண்டுகளாக வடநாட்டில் ஆலைத்தொழில் பெருகுவதற்கு. தென்னாட்டோ உயரவில்லை. கோயம்புத்தூரிலும் அதையடுத்த சில இடங்களிலும் பஞ்சாலைத்தொழில் விரிந்தது. அதுமட்டுமே மிகுந்தபெருகிறது. ஆனால் வேறுபாடு தொழில்களும் வளராததேதான் வருத்தம் உண்டாகிறது. ஆண்டுதோறும் தென் நாட்டிலிருந்து பலவகை மூலப்பொருள்கள் எந்தும்பி செய்துபெருகின்றன. அவைகளை இக்காலத்திலேயே பயன்படுத்தித் தொழில்களை விரித்திடுவதற்கால் செல்வம் நெருங்குமே கம்பத்திந்தாட்டின் செல்வச் சிறப்பைத்தொடரது கமது குறை.

தென்னாபுரி ஜில்லா முதலிய மணலாக்கொட்டையை அதிகமாக விளங்கித் திற பகுதிகளிலே பெரிசெய்யப்படுதொழிலை உறுவனாம். அங்கங்கே வெள்ளங்களில், சிக்கனமின்றித் முறையில் சோப்புசெய்யப்படுகிறது. அது கிலக்காது. புதிதவசதிகளைக்கொண்டு பெரிதா ஆலைத்தொழிலாக அது கட்டப்பட்ட வேண்டும். கிலக்கடையைக்கொண்டு பிச்சுத்தெய்ய உடைவுப்பொருளைச் செய்யும் தொழில்களும் வளர்வதற்குரியிருக்கிறது.

கப்பற்செழுவில் மறுபடியும் கங்கைக்கு வருகும்படி செய்யப்பெறுமுயற்சி எடுத்தல் வேண்டும். அத்தொழில் கம்மல்கையில் இருந்தால் பலர் பிழைக்கவழி உண்டாகும். விவசாயநாடாயி கமது காட்டிலே தவிர, பால், கெய், வெண்ணெய் இவைகள் சரியாகக்கிடைக்கவில்லை என்பது வருத்தத்திற்குரியது. ஆடு மாடுகளை வளர்த்து இலாபம்வரும் ஒரு தொழிலாகக்கொண்டு, அதிலிலச் பொருள் கட்டவேண்டும். இராமாநாதபுரில் முதலிய ஆடுமாடுகள் வளர்க்குதலின் கிலக்கங்களிலுள்ளவர்கள் இத்தொழிலில் ஈடுபடவேண்டும். பருத்தி, பட்டு, ரொஷுத் தொழிலுக்கு புதிய முறைகளால் புத்தியிற் அறிக்கவேண்டும். தஞ்சை முதலிய சிலவகைகளில் தேக்கால் உரிமட்டை பாழாக்கப்படுகிறது. அம்மட்டைகள் கயிறு, மிதியடி, பாய் முதலியவைகளைச் செய்ய உபயோகப்படுத்தப்படலாம். வேறுருக்கருகில் கைதப்பட்டவை, மன்றக்குடி முதலிய இடங்களில் காலும் செய்யப்பட்டது. இப்போதுகெட்டுக் மூலப்பொருள்களைக்கொண்டு கட்டைச்சார்ந்த இடங்களில் கைத்தொலைக்கத்தோற்றமில்லாமை.

தமிழ்நாடு பழையநாடு. அதிலுள்ள கப்ப பொருள்கள் இருத்தல்வேண்டும். அவைகளைப்பற்றிய அறிஞர்களுடைய ஆராயவேண்டும். தமிழ் நாட்டிலுள்ள கைக்கப்பொருள்கள் தோண்டிமுடிக்கப்பட்டால் பொருள் முன்னேற்றம் விரிவில் பெறும்படி.

தமிழ்நாட்டிலேவழிவழிவந்த தொழில்கள் அறிவு இருக்கிறது. உழைக்கத் தொழிலாளிகள் அக்கே இருக்கின்றனர். உற்பத்திசெய்த பொருள்களைவாங்க ஒரு பெரிய கிப்பகுதி இருக்கிறது. தொழில் கலைத்தொடங்க முதலாளிகளும் முதலும் இல்லாமற்போகவில்லை. காம் இந்தியாவிலும், உலகிலும் சிறப்பியும் பெருவேண்டுமானால், தமிழ் மக்கள் இந்த மாகாணத்திலேமுதலும், தமிழ் நாட்டிலும் பொருள் வளர்ச்சிக்காக ஒவ்வொரு தமிழ்மனம் உழைத்தல் மிகமிக அவசியம்.

END OF
ISSUE